

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2022r

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczenko

Protokolant st. sekretarz sądowy Agnieszka Dębowa

przy udziale Prokuratora –

po rozpoznaniu dnia 24.08.2021r., 20.09.2021r., 25.10.2021r., 14.01.2022r., 18.03.2022r., 09.11.2022r.

sprawy **S. A.** s. J. i T. zd. S., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 09 czerwca 2019r w K. przy ul. (...), w sposób umyślny dokonał uszkodzenia drzwi wejściowych do lokalu mieszkalnego nr (...), w ten sposób, że szarpiąc za klamkę i trzaskając drzwiami uszkodził zamek w drzwiach, wyrwał skrzydło drzwi wraz z ościeżnicą, czyniąc je niezdatne do użytku i powodując straty w wysokości 1598,71 zł na szkodę B. B., przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności będąc uprzednio karany za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 09 czerwca 2019r w K., groził słownie sąsiadowi B. B. pobiciem i pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, zmuszając tym samym B. B. do zaprzestania remontu

tj. o czyn z art. 191 § 1 k.k.

1. uznaje oskarżonego **S. A.** za winnego zarzucanego mu w punkcie I czynu wypełniającego dyspozycję art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. wymierza mu karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) złotych,

2. uznaje oskarżonego **S. A.** za winnego tego że w dniu 09 czerwca 2019 r. w K. działając w celu zmuszenia B. B. do zaprzestania remontu groził słownie B. B. pobiciem i pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 191 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. wymierza mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

3. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w miejsce z osobna orzeczonych w punktach I i II kar grzywny wymierza oskarżonemu karę łączną 210 (dwustu dziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) zł

4. na podstawie art. 46 §1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego B. B. kwoty (...),71 (jeden tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych 71/100),

5. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza okres zatrzymania oskarżonego w dniu 09 czerwca 2019r od godz. 20.10 do godz. 21.35,

6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych.

sędzia Agnieszka Wachłaczanko

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1600/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. A.	I. w dniu 09 czerwca 2019 r. w K. przy ul. (...), w sposób umyślny dokonał	

	<p>uszkodzenia drzwi wejściowych do lokalu mieszkalnego nr (...), w ten sposób, że szarpiąc za klamkę i trzaskając drzwiami uszkodził zamek w drzwiach, wyrwał skrzydło drzwi wraz z ościeżnicą, czyniąc je niezdatne do użytku i powodując straty w wysokości 1598,71 zł na szkodę B. B., przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności będąc uprzednio karany za umyślne przestępstwo podobne</p> <p>tj. o czyn z art. 288 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.</p>		
<p>II. w dniu 09 czerwca 2019 r. w K., groził słownie sąsiadowi B. B. pobiciem i pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, zmuszając tym samym B. B. do zaprzestania remontu</p> <p>tj. o czyn z art. 191 §1 k.k.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCENA DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	S. A.

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>I. Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie czynu z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Czyn ten był zawiniony przez oskarżonego, Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność tego czynu lub winę oskarżonego. Oskarżony działał w normalnej sytuacji motywacyjnej, rozumiał znaczenie czynu i mógł pokierować swoim postępowaniem.</p> <p>Przepis art. 288 §1 k.k. penalizuje zachowanie sprawcy polegające na zniszczeniu, uszkodzeniu lub uczynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy. Oskarżony dokonał uszkodzenia rzeczy B. B., tj. uszkodzenia zamka w drzwiach i wyrwania skrzydła drzwi wraz z ościeżnicą drzwi, czyniąc przedmiotowe drzwi niezdatnymi do użytku. Działaniem tym wyczerpał znamiona z art. 288 §1 k.k. Oskarżony przypisanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, będąc uprzednio karanym za umyślne przestępstwo podobne (przeciwko mieniu) wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kaliszu</p>	

z dnia 22 maja 2013 r., sygn.. akt II K 1176/12 (k. 99), oskarżony odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od dnia 19 czerwca 2013 r. do dnia 18 grudnia 2014 r. (k. 183). Wobec tego czyn przypisany obecnie oskarżonemu należało zakwalifikować w związku z art. 64 §1 k.k. W ocenie Sądu społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego jest spora. Dokonując tej oceny Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony swoimi czynem godził własność. Sąd miał na uwadze również postać zamiaru; oskarżony działał bowiem umyślnie, z zamiarem ewentualnym.

II. Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie czynu z art. 191 § 1 k.k. Czyn ten został zawiniony przez oskarżonego. Sąd nie dopatrzył się okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego.

Przepis art. 191 §1k.k. penalizuje zachowanie sprawcy polegające na stosowaniu przemocy wobec osoby lub groźby bezprawnej w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia. Oskarżony dokonał zmuszenia B. B. do zaniechania kontynuowania remontów w mieszkaniu w dniu 9 czerwca 2019 r. grożąc

słownie pokrzywdzonemu sąsiadowi pobicie i pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona. W ocenie Sądu społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego jest spora. Dokonując tej oceny Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony swoimi czynem godził w cudzą wolność. Sąd miał na uwadze również postać zamiaru; oskarżony działał bowiem umyślnie, z zamiarem bezpośrednim.

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. A.	1.	1.	<p>Przepis art. 288 §1 k.k. przewiduje karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat, jednak wobec popełnienia czynu w warunkach recydywy zwykłej z art. 64 §1 k.k. możliwe było wymierzenie kary pozbawienia wolności w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.</p> <p>W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zrealizowały się</p>

przesłanki zastosowania art. 37a §1 k.k., który to przewiduje możliwość orzeczenia zamiast kary pozbawienia wolności kary wolnościowej – grzywny albo ograniczenia wolności, jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a orzeczona kara pozbawienia wolności nie byłaby dłuższa od roku, jeżeli orzeka się jednocześnie środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek.

Kara pozbawienia wolności przewidziana za przypisane oskarżonemu przestępstwo nie przekracza 8 lat, orzeczono jednocześnie środek kompensacyjny i w ocenie Sądu również kara pozbawienia wolności, która zostałaby wymierzona za ten czyn nie byłaby karą surowszą od jednego roku pozbawienia wolności.

Mając omówione czynniki na względzie, Sąd wymierzył oskarżonemu karę o charakterze wolnościowym – 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) złotych, która to kara w ocenie Sądu jest odpowiednia z punktu widzenia jej celów.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą uprzednią karalność oskarżonego. Sąd miał jednocześnie na uwadze, że część spośród wyroków dotyczyła czynów odległych w czasie w stosunku do czasu popełnienia przypisanego oskarżonemu obecnie czynu. Ponadto Sąd miał na uwadze stopień winy i społecznej szkodliwości czynu. Sąd uwzględnił, że oskarżony godził w dobro prawne jakim jest mienie pokrzywdzonego, ponadto Sąd miał na uwadze rozmiar wyrządzonej przestępstwem szkody, która stosunkowo nie była znaczna. Wymierzając karę jedynie grzywny Sąd miał na uwadze również zachowanie pokrzywdzonego, który jak wynika z jego zeznań prowadził remonty przez cały tydzień, nie licząc się z potrzebami innych mieszkańców kamienicy. Wcześniejsze prośby od ograniczenie prac remontowych w niedziele, gdyż jest to czas kiedy pokrzywdzony i jego matka chcą odpocząć nie przyniosły skutków, a przecież w ocenie Sądu wystarczyłoby przeproszenie za uciążliwość związane z tym remontem, przedstawienie czasu jego trwania lub uzgodnienie z sąsiadami w jakich

			<p>godzinach remonty te nie będą wykonywane. Uwzględniając postawę oskarżonego, jego warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia Sąd uznał, że takie orzeczenie kary jest adekwatnym dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.</p>
S. A.	2.	2.	<p>Przepis art. 191 §1 k.k. przewiduje karę pozbawienia wolności do 3 lat.</p> <p>W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zrealizowały się przesłanki zastosowania art. 37a §1 k.k., który to przewiduje możliwość orzeczenia zamiast kary pozbawienia wolności kary wolnościowej – grzywny albo ograniczenia wolności, jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a orzeczona kara pozbawienia wolności nie byłaby dłuższa od roku, jeżeli orzeka się jednocześnie środek karny, środek kompensacyjny lub przepadek.</p> <p>Kara pozbawienia wolności przewidziana za przypisane oskarżonemu przestępstwo nie przekracza 8 lat, orzeczono jednocześnie środek kompensacyjny i w ocenie Sądu również kara pozbawienia</p>

wolności, która zostałaby wymierzona za ten czyn nie byłaby karą surowszą od jednego roku pozbawienia wolności.

Mając omówione czynniki na względzie, Sąd wymierzył oskarżonemu karę o charakterze wolnościowym – 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, która to kara w ocenie Sądu jest odpowiednia z punktu widzenia jej celów.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze stopień winy i społecznej szkodliwości czynu. Sąd uwzględnił, że oskarżony godził w dobro prawne jakim jest wolność jednostki w zakresie wyboru zachowania się zgodnie ze swoją wolą, tzw. osobista swoboda. Wymierzając karę jedynie grzywny Sąd miał na uwadze również zachowanie

pokrzywdzonego, który jak wynika z jego zeznań prowadził remonty przez cały tydzień, nie licząc się z potrzebami innych mieszkańców kamienicy. Wcześniejsze próby od ograniczenie prac remontowych w niedziele, gdyż jest to czas kiedy pokrzywdzony i jego matka chcą odpocząć nie przyniosły skutków, a przecież w ocenie Sądu wystarczyłoby

			<p>przeproszenie za uciążliwości związane z tym remontem, przedstawienie czasu jego trwania lub uzgodnienie z sąsiadami w jakich godzinach remonty te nie będą wykonywane. Uwzględniając postawę oskarżonego, jego warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia Sąd uznał, że takie orzeczenie kary jest adekwatnym dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.</p>
S. A.	3.	3.	<p>Przepis art. 85 k.k. konstytuuje zasadę łączenia kar wymieniając przesłanki dla możliwości jej orzeczenia oraz stanowi w swej istocie podstawę instytucji realnego zbiegu przestępstw. Zbieg przestępstw należy uznać za realny, gdy sprawca popełnił kilka czynów, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich, a czyny te są traktowane jako kilka przestępstw, tzn. nie ma zastosowania żaden mechanizm redukcyjny pozwalający skazać ich sprawcę za jeden czyn. Jak wynika z art. 85 k.k. łączeniu podlegają kary tego samego rodzaju, a kary różnorodzajowe tylko na mocy przepisów szczególnych.</p>

			<p>W myśl art. 86 §1 k.k. kara łączna musi się mieścić w granicach, które wytyczane są na podstawie orzeczonych za poszczególne przestępstwa kar jednostkowych. W przypadku łączenia kar grzywny granice określone w art. 86 §1 k.k. dotyczą liczby stawek dziennych. Wymierzając karę łączną Sąd kierował się dyspozycją art. 85a k.k.</p>
S. A.	4.	4.	<p>Sąd orzekł, na podstawie art. 46 §1 k.k. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Zgodnie z treścią art. 46 §1 k.k., w razie skazania Sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Sąd uznał, że uzasadnionym i celowym jest orzeczenie takiego obowiązku na rzecz pokrzywdzonego, co umożliwi im powetowanie wyrządzonego uszczerbku w ich mieniu, realizując tym samym funkcję kompensacyjną procesu karnego.</p>
<p>1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. A.	5.	5.	Z uwagi na to, że oskarżony został zatrzymany w dniu 9 czerwca 2019 r. od godz. 20.10 do godz. 21.35, na podstawie art. 63 §1 k.k. okres ten zaliczyć należy na poczet orzeczonej kary.
			Orzekając o karach jednostkowych oraz karze łącznej kierował się również dyspozycją art. 4 § 1 k.k. gdyż w dacie popełnienia czynu zarówno przepis art. 37a k.k. oraz przepisy dotyczące orzekania o karze łącznej obowiązywały w kształcie korzystniejszym dla oskarżonego.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6.	Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, albowiem jest on osobą pracującą, nie posiadającą nikogo na swoim utrzymaniu. Koszty sądowe obejmują koszty postępowania przygotowawczego, koszty doręczeń oraz opłatę od kary łącznej grzywny.	
1Podpis		
sędzia Agnieszka Wachlaczanko		